DIE XII FEBR.

IN FESTO

S. ILDEFONSI, EPISC. ET CONF.
DUPLEX.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter seq.

Oratio Exaudi.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO

Ex Surio, tom. 1, *et aliunde.*

LECTIO IV.

ILDEFONSUS, qui et Alfonsus dicitur, natione Hispanus, Toleti nobilissimis Stephano et Lucia parentibus ortus, omnique cura nutritus, liberalibus disciplinis instructus est. Primum habuit præceptorem Eugenium, Toletanum Antistitem, a quo miram ob indolem Hispalim ad Isidorum, mira tunc eruditione pollentem, est missus. Duodecim apud Isidorum commoratus annos, tandem fruge bona doctrinaque sana imbutus, Toletum remeavit ad Eugenium. Postquam vero factus est ob vitæ candorem, peritiamque non vulgarem ab Eugenio, Ecclesiæ Toletanæ Archidiaconus, mundi cupiens laqueos declinare, in Agaliensi monasterio, quod sanctis Martyribus Cosmæ et Damiano tunc erat dicatum, insigne pietatis cucullum induit. Cui neque parentes, jam prece, jam vi, omnia tentantes, obsistere valuerunt, quin constanter in proposito permaneret.

R. Inveni David.

LECTIO V.

MONACHI non multo post Ildefonsum in demortui Abbatis locum subrogarunt : suspiciebant siquidem in eo (præter vir-

tutes reliquas) æquitatem, morum facilitatem, prudentiam, raram sanctitudinem. Tantus itaque fulgor, tanta veræ pietatis lux (quod ipse timebat) latere non potuit. Eugenio namque vita functo, cleri, senatus totiusque populi decreto Toletanus Archiepiscopus est creatus. In quo quidem præsulatu, quantum verbo Ildefonsus profecerit, quæ miracula ediderit, quam multis fuerit nominibus de Virgine matre bene meritus, non facile quis explicare quiverit. Cœnobium Virginum in Deilfensi villula ædificavit, ac magnis muneribus auxit. Hæreticos quosdam, qui in Hispania hæresim Helvidianam, tollentem perpetuam Mariæ Dei Genitricis virginitatem, disseminabant, doctissime confutavit, ab Hispaniaque depulit : quam disputationem explicavit libro, quem scripsit de beatæ Mariæ virginitate, rem miraculo confirmante. Cum enim Ildefonsus ad preces matutinas Expectationis beatæ Mariæ in ecclesiam nocte descenderet, comites ejus in ecclesiæ limine, fulgore quodam repentino deterriti, retrocesserunt. Ille vero intrepidus ad aram progressus, Virginem ipsam vidit, et adoravit : ab eademque vestem, qua in sacrificiis uteretur, accepit.

R. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

Cum etiam dies sanctæ Leocadiæ festus ageretur, et clerus frequensque populus convenisset, Ildefonsus ad sepulcrum Virginis Leocadiæ accedens, flexis suppliciter genibus precabatur. Et ecce reserato repente sarcophago, Leocadia sanctissima prodiit : videntibusque cunctis et audientibus, Ildefonsi merita de Virgine Maria commendavit, dicens : O Ildefonse, per te vivit Domina mea, quæ cœli culmina tenet. Et Præsule collaudato, redibat. Ildefonsus, ne res sine testibus tanta posteris referretur, arrepto Recesvinthi regis, qui forte tunc aderat, gladiolo, velaminis partem. quo caput Leocadiæ tegebatur, resecuit ; eamque cum regio simul cultro celebri pompa in sacrarium intulit, ubi usque hodie servatur. Scripsit multa luculentiori sermone, quorum, variis molestiarum occupationibus inpeditus, aliqua cœpta, aliqua semiplena reliquit. Obiit tandem di-

vus Ildefonsus feliciter ac sancte, cum sedisset in episcopatu annos novem, menses duos : sepultusque est in basilica Leocadiæ, circa annum Domini sexcentesimum septuagesimum septimum, Recesvintho in Hispania regnante. Cujus corpus in generali a Saracenis Hispaniarum occupatione in civitatem Zamorensem translatum est, et in ecclesia beati Petri honorifice quiescens, magna illius populi religione colitur.

R. Iste est.

IN III. NOCTURNO

Homil. in Evang. Vos estis, *de Comm. Doct.* 1° *loco.*

In Quadr. lect. IX de Homil. et Commem. fer. in Laud.

Imprimatur,

✠ E.-A. ARCHPUS QUEBECEN.